

Zákon o tisku,

daný dne 17. prosince 1862,

pro království České, Haličské a Vladimířské s vojvodstvími Osvětimským a Zátorským a velkovojevodstvím Krakovským, pro království Lombardsko-Benátské a království Dalmatské, pro arcivojevodství Rakouské pod Enží a nad Enží, pro vojvodství Slezské, Štyrské, Korutanské, Krajinské, Salcburské a Bukovinské, pro markrabství Moravské, knížecí hrabství Tyrolské, pro zemi Vorarlberskou, knížecí hrabství Gorické a Gradištské, markrabství Istrijské a město Terst.

(Obsaž. v IV. částce zákonníku říšského, č. 6, str. 145, vydané dne 23. ledna 1863.)

S přivolením obojí sněmovny Mé rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

Částka první

Ustanovení obecná

§ 1

Řád tiskový, zavedený patentem, daným dne 27. května 1852, i s nařízeními k němu se vztahujícími, ježto vydána jsou později, zrušuje se, a budoucně spravovati se má užívání tisku jediné tímto zákonem o tisku a zákony trestními platnost majícími, pokud se v nich nařízeními níže položenými nijaké změny nečiní.

Moji úřadové, rada říšská, sněmovné a výborové zemští, též centrální kongregace království Lombardsko-Benátského, vydávající dle působnosti své zákonem jim svěřené tiskem spis nějaký, nejsou vázáni tím, co v druhé části tohoto zákona ustanoveno.

§ 2

Tento zákon vztahuje se také k osobám pod vojenskou mocí soudní postaveným, však bez újmy předpisů zvláštních, těmto osobám v příčině discipliny vydaných.

§ 3

Právo, spisy tisknouti, je vydávati a obchod v nich vésti, spravuje se zákony o živnostech průmyslových.

Každý má však toho vůli, spisy, které zdělal buď sám neb které zdělal dle svého rozvrhu samostatného přičiněním jiných, sám vydati a prodávati je na své účty buď ve svém obydlí nebo v jiné místnosti jediné k tomu určené.

Nežli se však taková místnost otevře, oznámeno to budiž prvé úřadu bezpečnosti. Kdo by to opominul, pokutován za to buď co za přestupek 10 až i 100 zlatými.

Právo, vydávati tiskem spis periodický (§ 10), zavírá v sobě také právo jej prodávat.

Kromě toho může politické řízení zemské povoliti na odvolání jistým osobám, prodávati v okresu, který se jim pojmenuje, periodické spisy tištěné, a úřad bezpečnosti toho místa může týmž způsobem povoliti prodávati knihy školní, kalendáře, obrazy svatých, modlitby a knihy modlitební.

Knihtiskařům, knihkupcům a jiným majetníkům živnosti některé, jmenované v § 16, č. 1 řádu živnostenského, vydaného dne 20. prosince 1859, může se kromě případnosti, když se vykonává nález trestní, pro porušení obecných zákonů trestních neb berničných, odejmouti právo živnosti jen tehda:

a) když živnostník takový pro obsah spisu způsobem živnostenským tištěného, vydaného neb rozšířeného byl vinen nalezen zločinem, nebo když za příčinou spisu takového dle obecného zákona trestního nebo pro zanedbání náležitě pečlivosti a pozornosti ve dvou létech třikrát byl vinen nalezen přečinem neb přestupkem;

b) když živnostník takový nebyl odsouzen pro obsah spisu tištěného, nýbrž pro nějaký jiný čin, jmenovaný v § 7 zákona o živnostech, vydaného dne 20. prosince 1859, a když dle povahy živnosti a dle povahy vykonaného činu trestuhodného v těch okolnostech obávati se jest zlého užívání živnosti, kdyby se dále provozovala.

V případnostech, dotčených v odstavci a), může právo živnosti odejmouti jedině soud, který rozsudek vynesl a to krom zvláštních případností toliko na rok, jestliže by ale živnostníku některému výše jmenovanému koncese k živnosti byla již jednou za čas odňata a on by se dopustil něčeho, co v odstavci a) přivedeno, tedy se mu může odejmouti živnost navždy.

V případnostech však, jmenovaných v odstavci b), může právo živnosti odejmouti úřad živnostenský, a to na jistý čas, na vždy však toliko ve třech měsících, počítajíc od toho dne, kdy nález, jímž se odejmutí živnosti vyřklo, nabude moci práva.

§ 4

Vše, co v tomto zákoně se nařizuje o spisech tištěných, vztahuje se netoliko k věcem, tištěným lisem tiskařským, ale také k plodům literatury a umění, rozmnoženým jakými koli prostředky mechanickými nebo chemickými.

§ 5

Kde v tomto zákoně uložena jest tiskaři nějaká povinnost nebo vzloženo naň nějaké odpovídání, rozumí se tím majetník tiskárny, aneb zřídil-li majetník ku spravování tiskárny správce od úřadu schváleného, rozumí se správce tento.

Jestliže zřízení takový správce, ukládány buďte pokuty peněžité i vězení jemu, pokuty peněžité vždy pod závazkem majetníka tiskárny. Mělo-li by se dle zákona odejmouti právo živnosti, může se to státi jen tehda, když přestupek byl vykonán s vědomím majetníka tiskárny a když

majetník tento mohl přestupku překaziti. Jestliže přestupkem vinen odpovědný správce tiskárny, tedy budiž vyřknuto, že má býti od provozování tisku odstraněn.

Co tuto ustanoveno, vztahuje se také k závazkům a k odpovídání, kteréž v tomto zákoně uloženy jsou nakladateli.

§ 6

Za rozšiřování spisů tištěných pokládati se může dle tohoto zákona jen odbývání, prodávání neb rozdávání jich, též přibíjení, vyvěšování aneb vykládání takových spisů na veřejných místech, ve spolcích čtenářských, knihpůjčovných atd.

§ 7

Za tištěný spis periodický pokládá se ten, který se vydává alespoň jednou za měsíc, byť i v dobách nestejných.

Tím se však nerozumějí spisy po částkách vydávané, ježto činí celek o sobě.

Za část k listu neb sešitu náležející pokládána buď každá příloha, která se zároveň s ním vydává a neprodává se zvláště o sobě v prenumeraci.

Chtěl-li by však kdo vydávati listy jakékoli, které dle znění svého jsou periodické tištěné spisy o sobě a prodávají se zvláště o sobě v prenumeraci, tedy povinen bude vyplniti vše to, co v příčině vydávání periodických spisů tištěných zákonem nařízeno i tehda, když by se takové listy vydávaly ve způsobě příloh k jinému periodickému tiskopisu aneb s týmž titulem, pod kterým se vydává tento tiskopis.

§ 8

Co v tomto zákoně nařízeno, vztahuje se k činům trestuhodným, ježto byly vykonány do toho dne, kdy tento zákon platnosti nabyl, jen potud, pokud by vinník dle zákonů posavadních potrestán byl přísněji.

Částka druhá

Ustanovení o tom, co se má zachovati u věcech tiskových

§ 9

Na každém spise tištěném položeno buď jméno místa, kde jest tištěn, jméno (firma) tiskaře a nakladatele nebo jestli to spis periodický, na místě jména nakladatelova jméno vydavatele.

Tohoto závazku zproštěny jsou jen takové věci tištěné, které se vydávají jedině za potřebou živností u obchodu nebo domácího a společenského života, totiž formuláře, seznamenání cen, lístky visitní atd.

Na každém čísle (listu) neb sešitu tištěného spisu periodického má mimo to býti také jméno alespoň jednoho redaktora odpovědného.

Nešetřil-li by tiskař toho, co v tomto paragrafu nařizeno, pokutován buď za to co za přestupek 20 až i 200 zl., kdo by pak vůbec vědomě něco nepravdivého udal, potrestán buď za to co za přečin touž pokutou a kromě toho vězením jednoho týdne až i jednoho měsíce.

§ 10

Kdo chce tiskem vydávati spis periodický, oznam to prvé státnímu zástupci císařskému úřadu bezpečnosti toho okresu, v kterém jest to místo, kde se má spis vydávati.

Toto oznámení obsahuj v sobě:

1. Nápis (titul) spisu periodického, doby, v kterých se bude vydávati, a přehled věci (program), které bude obsahovati.
2. Položeno buď v tom oznámení jméno redaktora odpovědného a místo, kde bydlí, a mělo-li by se jmenovati na listu redaktorů několik, tedy udáno buď jméno všech i místo, kde bydlí, mimo to pak buď prokázáno, že mají vlastnosti a vůbec vše to, čeho se dle prvního odstavce § 12 tohoto zákona na redaktoru vyhledává.
3. Pojmenováno buď v tom oznámení jméno tiskařovo i místo, kde bydlí, a taktéž jméno a bydlení nakladatelovo, není-li nakladatel zároveň vydavatel.

Stala-li by se v tom čase, co se spis periodický vydává, v některé z věcí těchto změna nějaká, oznámeno to buď úřadům jmenovaným vůbec dříve, než se spis dále vydá, pakli by ale změna byla nepředvídaná, oznámeno to buď ve třech dnech.

Pakli by to, co v oznámení o nastávajícím vydávání spisu periodického bylo udáno aneb se mělo prokázati, bylo neúplné nebo nedostatečné, budiž oznamovatel od úřadu bezpečnosti vyzván, aby to doplnil, a budiž mu poukázáno k tomu, co s strany toho nařizuje § 11; shledáli však úřad bezpečnosti, že výkaz jest dokonalý, dej o tom oznamovateli věděti, a jestli povinen kauci položiti, ulož mu, aby ji položil, a průkaz toho, že tak učinil, státnímu zástupci a úřadu bezpečnosti předložil dříve než počne spis periodický vydávati.

Jestliže by úřad bezpečnosti v osmi dnech po učiněném oznámení nebo doplnění toho, čeho se žádalo, nic neučinil, a byla-li kauce tu, kde vydavatel jest povinen, je položiti, položena a že se tak stalo, prokázáno, tedy se může počnouti spis periodický vydávati.

§ 11

Počal-li by se spis periodický vydávati dříve, než byla položena kauce aneb než prošla lhůta v posledním odstavci § 10, vyměřená, aneb opominulo-li by se ve lhůtě v témž paragrafu ustanovené dle nařízení oznámiti, že se mezi vydáváním stala nějaká změna výše dotčená, dopustí se vydavatel, nakladatel, redaktor a tiskař, pokud jsou tím vinni, přestupku a budou za to potrestáni pokutou 50 až i 200 zl.

Bylo-li by v oznámení udáno něco nepravdivého nebo byl-li by za redaktora pojmenován někdo, jenž k tomu dle zákona jest nezpůsobilý (§ 12, položka druhá) a počalo-li se pak spis periodický vydávati, aneb bylo-li by něco tak vadného obsaženo v oznámení, že se mezi vydáváním stala změna nějaká výše připomenutá, tedy se osoby jmenované, věděly-li, že to udání jest nepravdivé nebo že redaktor jest nezpůsobilý, dopustí přečinu a budou kromě pokuty 50 až i 500 zl. potrestány vězením jednoho týdne až i jednoho měsíce.

V obojí případnosti může se vydávání spisu až do vyplnění výminek zákonem ustanovených zastaviti; v případnosti, připomenuté v odstavci prvním, může to učiniti úřad bezpečnosti, v případnosti, připomenuté v odstavci druhém, může to učiniti soud, když zavádí vyšetřování nebo v běhu vyšetřování.

Vedla-li by se z příčiny takového zastavení stížnost, nemá účinku odkládacího.

§ 12

Odpovědným redaktorem periodického spisu tištěného může býti toliko občan rakouský, který jest v požívání práv svých a bydlí v tom místě, kde spis se vydává.

Nezpůsobilí, vésti s odpovídáním redakci spisu periodického, jsou dle zákona ti, kteří podle zákona obecního nemohou do zastupitelstva obecního voleni býti, spáchavše nějaký čin trestuhodný.

§ 13

Kauci položiti povinen jest každý vydavatel spisu periodického, kterýž vychází častěji nežli dvakrát za měsíc, a v kterém, i třeba jen vedlé, rozbírají se politické příběhy denní nebo se v něm píše o denních záležitostech politických, náboženských nebo společenských. A však listy vědecké a předmětové, v nichž se jen vedlé píše o záležitostech denních, s hlavním úkolem těchto listů spojených, nejsou poddány kauci. Za listy, které vydává vláda, neklade se kauce.

Vzešla-li by pochybnost, má-li se kauce složiti, náleží v příčině toho rozhodovati politickému řízení zemskému a v dalším pořadu instancí státnímu ministerium.

§ 14

Kauce za periodické spisy tištěné, které se vydávají ve Vídni nebo v krajině okolní, t. j. až na dvě míle vzdálí, vyměřuje se na osm tisíc; v jiných místech, ježto mají výše šedesáti tisíc obyvatelů nebo v krajině okolní, na šest tisíc; v místech, ježto mají výše třicáti tisíc obyvatelů a v krajině okolí na čtyři tisíce zlatých, ve všech jiných místech na dva tisíce zlatých. Za periodické spisy však, které se nevydávají častěji nežli třikrát v týdni, složena buď toliko polovička kauce dotčené.

Když spis, za který byla kauce složena, přestane se vydávati, budiž kauce v šesti měsících navrácena, potřebí však, aby státní zástupce vysvědčil, že z příčiny vydávání toho spisu není žádného vyšetřování zavedeno, aniž se má z příčiny toho trest nějaký vykonávati nebo nějaký náklad nahražovati.

§ 15

Kauce propadne celá nebo z části a zavazena jest za všechny pokuty peněžité a náklady řízení trestního, ježto se z příčiny vydávání periodického spisu, za kterýž kauce byla složena, zapraviti mají, a to i tehda, když ten, kdo kauci složil, co do osoby své nebyl trestuhodný nalezen.

Bylo-li nálezem, jenž nabyl moci práva, vyřknuto, že kauce nebo část kauce propadla, bylali uložena pokuta peněžítá nebo náhrada útrat, má v oné případnosti vydavatel, v této případnosti ale mají odsouzení ve třech dnech, když byl rozsudek trestní nabyt moci právní, u státního zástupce prokázati, že to, co jím bylo uloženo, jest zapláceno; sice má státní zástupce učiniti, aby se to z toho co bylo za kauci položeno, zaplatilo, ku kterémuž konci, byly-li za kauci složeny úpisy na dluh státní, obligace vyvazovací nebo listy zástavní, má dáti tyto papíry až do sumy, které potřebí, způsobem bursovním prodati.

O tom, co se učinilo, má se dáti vydavatele věděti.

§ 16

Ubylo-li kauce vykonáním rozsudku trestního, budiž nejdéle v osmi dnech, když o tom ten, jehož se týče, vědomosti nabyt, doplněna a že se to stalo, u státního zástupce prokázáno, sice úřad bezpečnosti vydávání spisu periodického k vyzvání státního zástupce zastaví dotud, pokud se neprokáže, že kauce jest doplněna.

Také vydávání periodického spisu tištěného, za kterýž nebylo žádné kauce složeno, budiž zastaveno, když byl z příčiny tohoto vydávání někdo odsouzen k pokutě peněžité a k náhradě útrat, a neprokázal u státního zástupce v osmi dnech, když nález nabyt moci právní, že pokutu a náhradu tuto zapravil.

§ 17

Tiskař jest povinen, odevzdati exemplář každého listu neb sešitu periodického spisu hned když jej počne rozdávat nebo rozesílati, úřadu bezpečnosti toho místa, kde spis se vydává a v místech, kde jest státní zástupce, také státnímu zástupci, exemplář pak každého jiného spisu tištěného, který od toho dle § 9 není osvobozen a neobsahuje více než pět archů tištěných, alespoň 24 hodin před rozdáváním neb rozesíláním.

Spisy tohoto druhého způsobu mohou se však s přivolením úřadu bezpečnosti, potažmo státního zastupitelství, rozdávat i rozesílati i dříve, než projde 24 hodin.

Nešetřil-li by tiskař toho, co v tomto paragrafu nařízeno, pokutován buď za to co za přestupek 10 až i 100 zlatými.

§ 18

Každého spisu tištěného, který jest k prodeji ustanoven a v zemích zdejších se vydá neb tiskne, odevzdán buď, ač není-li dle § 9 od toho osvobozen, exemplář povinný státnímu ministerium, ministerium policejnímu. c. kr. bibliotece dvorské a té bibliotece universitní neb zemské, která se zvláštním vyhlášením v každém okršlku správním pojmenuje, že k tomu má právo. Mimo to budiž exemplář povinný každého spisu periodického poslán správci okršlku správního, v kterém ten spis se vydává.

Povinné exempláře spisů periodických odesílány buďte na tato místa v době pravidelné, v kteréž se vydávají, exempláře jiných spisů však nejdéle v osmi dnech od vydání jich, ty i ony bez porta; jestli spis zvláště nákladně upraven, nahradí se za povinné exempláře skutečně odvedené cena levnější, která se dle zvláštního nařízení vyměří.

Povinné exempláře odváděti zavázán jest nakladatel spisu, neníli ale na spise ten, kdo způsobem živnostenským náklad naň vede, jmenován nebo jestli jmenován nepravým jménem, aneb jestli na spis náklad veden v zemi cizí, tedy povinen jest odváděti exempláře dotčené tiskař.

Pakli by nakladatel nebo tiskař nařízení tohoto nešetřil, pokutován buď za to co za přestupek 5 až i 50 zl., kterážto pokuta jej však nezprošťuje povinnosti, exemplář odvésti.

§ 19

Žádal-li by úřad nebo osoba soukromá spisem periodickým dotknutá za opravu skutku nějakého, spisem periodickým v známost uvedeného, položena buď oprava taková do listu neb sešitu, který od učiněného požádání nejprve vyjde, a to zcela tímž způsobem, jak byl vytištěn článek, ježto se má opravit, jak co se týče místa, kde se má oprava vytisknouti, i co se týče písma (liter).

Opravy úřední vytištěny buďte vždy zdarma, opravy, za které žádá nějaká osoba soukromá, jen potud, pokud neobsahují více než dvojnásobně tolik, co obsahuje článek, proti němuž směřují; obsahovala-li by oprava více než řečeno, budiž za to, co více obsahuje, zapraven obyčejný plat za inseráty.

Žádá-li se za vytištění opravy, budiž na to k požádání vydáno potvrzení. Nechtěla-li by redakce opravy vytisknouti, učíň státní zástupce, aby se to stalo; pakli by se redakce dále zpěchovala, má státní zástupce právo, dle potřeby vydávání spisu periodického prostředkem úřadu bezpečnosti zastaviti dotud, pokud se povinnosti dosti neučiní. Podala-li by se z příčiny nařízení státního zástupce, aby se oprava vytiskla, stížnost na vrchního zástupce, nemá odkladacího účinku.

Nepovolil-li by státní zástupce žádosti, aby vydal rozkaz, by se oprava vytiskla, anebo nechtěl-li by ten, kdo byl spisem periodickým dotknut, ke státnímu zástupci se obracet, může pomoci žádati na soudu, kterýž v tom má předsejiti dle § 21.

§ 20

Vydavatel spisu periodického, do něhož se přijímají návštěví (inseráty), může přidržen býti, aby do něho přijal vynesení, kteréž mu úřad k tomu konci pošle, by v obecnou známost byla uvedena, však jen proti tomu, když se mu nahradí, co se obyčejně platí za inseráty.

Redaktor jest povinen, nařízení a nálezy, které vydá soud trestní po vyšetření pro obsah nějakého spisu periodického zavedeném, k rozkazu soudnímu, na žádost státního zástupce nebo žalobníka soukromého vydanému, vytisknouti zdarma v nejprve příštím listě neb sešitu tohoto spisu, a to na první stránce.

§ 21

Nechtěl-li by odpovědný redaktor opravy nějaké od státního zástupce mu poslané (§ 19) nebo vůbec vynesení neb nálezu nějakého od úřadu mu dodaného (§ 20) dáti vytisknouti, tím způsobem a v tom čase, jak zákonem nařízeno, dopustí se přestupku a bude pokutován 20 až i 200 zl.

Týmž způsobem pokutován buď redaktor také tehda, když někdo buď přímo soudu oznámí, že nechtěl opravu skutku nějakého se týkající vytisknouti, nebo když to oznámí teprv potom, když státní zastupitelstvo redaktorovi rozkaz k tomu dáti nechtělo (§ 19), a když pak soud nalezne, že redaktor bez příčiny to učiniti se zpěchoval. Také má soud v této případnosti spůsobiti, aby se vydávání spisu zastavilo dotud, pokud se této povinnosti dosti neučiní.

§ 22

Opravy a jiná sepsání, jmenovaná v §§ 19 a 20, vytištěna buďte bez všeliké změny, aniž buď do nich něco vkládáno.

Do periodických spisů, v nichž redaktor povinen jest dáti vytisknouti nějakou opravu úřední nebo nějaké jiné sepsání, dotčené v § 20, není dovoleno, v témž čísle neb sešitu, v kterém vytištěna jest oprava neb sepsání takové, něčeho k tomu přidávati nebo připomenutí nějaká k tomu činiti.

Vytiskneli se nějaké nařízení nebo nález soudu trestního z rozkazu soudního, není dovoleno něčeho k tomu přidávati nebo nějakého připomenutí k tomu činiti ani v takových spisech periodických, které to vytiskly, nejsouce povinny toho učiniti.

Kdo by toho, co tuto nařízeno, nešetřil, pokutován bude za to co za přestupek 20 až i 200 zl.

§ 23

Choditi se spisy tištěnými po domích, vyvolávati, rozdávatí a prodávati je mimo místnosti řádně k tomu ustanovené, jest zapovězeno, a taktéž zapovězeno jest sbíratí prenumeranty neb subskribenty, nemáli kdo k tomu povolení písemného, od úřadu bezpečnosti zvláště k tomu vydaného.

Podobným způsobem jest zakázáno, vyvěšovati neb přibíjeti spisy tištěné po ulicích nebo na jiných místech veřejných, když k tomu kdo neobdržel zvláštního povolení od úřadu bezpečnosti.

Tato záповěď netýče se však vyhlášení ku potřebám pouze místním nebo živnostenským, totiž cedulek divadelních, návštějí o veřejných veselostech, o nájmech, prodejích atd. A však i taková návštějí mohou se přibíjeti toliko na místech k tomu ustanovených.

Kdo by tohoto nařízení nešetřil, pokutován bude za to co za přestupek 5 až i 200 zl. Spisy tištěné, které by se při zapovězeném rozšiřování postihly, též spisy proti záповědi někde přibité propadnou.

§ 24

Kdo by spis tištěný proti záповědi nálezem soudcovským vyřknuté a náležitě vyhlášené dále rozšiřoval, nebo kdo by vědomě spis zabavený rozšiřoval dále, nebo obsah jeho tiskem v obecnost uváděl, dopustí se přečinu a potrestán bude pokutou 50 až i 500 zl., byl-li by pak odsouzen podruhé, potrestán bude mimo to vězením jednoho týdne až i jednoho měsíce.

§ 25

Bylo-li vydávání spisu periodického úřadem bezpečnosti (§§ 11, 16 a 19) nebo nálezem soudcovským (§§ 11 a 38) zastaveno, a vydával-li by se spis bez povolení dále, jest to přečin, a ten, kdo jím jest vinen, pokutován bude 50 až i 500 zlatými.

§ 26

Záповědi jistých tištěných spisů cizozemských, ježto se způsobem politickým dávaly dle řádu tiskového, daného dne 27. května 1852, č. 122 zákonníka říšského, tímto zákonem se zrušují. Jestliže by však úřad bezpečnosti některý spis takový znovu zabavil, má zástupce státní spůsobiti, aby se toto zabavení dle předpisů o řízení u věcech tiskových ospravedlnilo a to nejdéle ve třech měsících, počítajíc od toho dne, kdy tento zákon platnosti nabude.

Záповěditi, aby se cizozemské spisy tištěné na poště nerozesílaly, může toliko státní ministerium.

§ 27

Přečiny a přestupky, jichž se někdo dopustí proti tomu, co v této částce nařízeno, přestanou býti trestuhodnými, nemá-li při užívání zákona trestního v příčině jich místa kratší doba promlčovací, v šesti měsících, počítajíc od toho dne, kterého byl přečin neb přestupek vykonán nebo kterého bylo zavedené řízení přerušeno, aniž se v něm dále šlo předse.

Částka třetí

Ustanovení o činech trestuhodných, které se páchají obsahem spisů tištěných

§ 28

Byl-li obsahem nějakého spisu tištěného spáchán čin nějaký, dle zákonů trestních trestuhodných, užito buď v příčině jeho toho, co v těchto zákonech nařízeno.

Dle těchto nařízení uvažována tedy budiž také trestuhodnost těch, kteří přičiňovali k tisku neb k rozšiřování nějakého spisu tištěného.

Trestuhodnost z toho vcházející nezdvihá se tím, když kdo k tiskopisu přidá vyjádření, že se nesnáší s obsahem sepsání nějakého v obecnost uvedeného aneb že nechce oznámení nějakého zastupovati, aniž se taková trestuhodnost zdvihá tím, když někdo jiný se pronese, že sám na se bere odpovídání.

A však za to, když někdo věrně dle pravdy v obecnost uvede veřejná rokování rady říšské a sněmu, nemůže k odpovídání přidržován býti.

§ 29

Spisovatel spisu k uvedení v obecnost tiskem od něho ustanoveného a majícího skutečnou povahu zločinu neb přečinu, byť se mu i tohoto zločinu neb přečinu podle obecných pravidel zákona trestního přičítati nemohlo, odpovídá nicméně ze zanedbání pozornosti takové, kteréž kdyby byl dle povinnosti užil, trestuhodná povaha obsahu spisu byla by se mohla odvarovati.

§ 30

Vydavateli nebo nakladateli tištěného spisu obsahu trestuhodného klade se za vinu zanedbání povinné pečlivosti a rozpornosti, nemůže-li onen hned při prvním vyslyšení soudním pojmenovati a vysvědčiti spisovatele, tento ale spisovatele nebo vydavatele, kterýž toho času, když spis byl k vydání nebo k nakládání naň přijat, zdržoval se stále v těch zemích, v kterých tento zákon o tisku má platnost.

§ 31

Tiskaři budiž zanedbání povinné pozornosti a pečlivosti za vinu kladeno, když při tisku neb bylo šetřeno toho, co nařízeno v §§ 9 a 17, nebo když na spise tištěném není nakladatel domácí jmenován, a když tiskaři nepřijdou vhod příčiny osvobozovací, které dle § 30 prospívají nakladateli; rozšiřovateli pak budiž takové zanedbání za vinu kladeno, když rozšiřování se stalo způsobem v zákoně zakázaným (§ 23), když spis tištěný proti záповědi nálezem soudcovským vyřknuté a náležitě vyhlášené dále byl rozšiřován aneb když byl rozšiřován zabavený spis tištěný, když na spise naprosto není udáno, kde jest vydán, když není jmenován ani spisovatel ani živnostenský nakladatel, aneb když jest patrné, že ani to ani ono pojmenování není pravdivé, konečné, když spis nějaký v cizozemsku vydaný a zde rozšířený jest takový, že mohl na se zřetel obrátit svým titulem nebo věcí v něm obsaženou, aneb známým jménem spisovatelovým nebo tím, čeho se rozšiřovatel o obsahu spisu dověděl, anebo způsobem, kterým byl spis zaslán.

§ 32

Redaktor periodického spisu obsahu trestuhodného odpovídá vždy za zanedbání povinné pečlivosti a pozornosti.

Tohoto odpovídání nebude redaktor zproštěn, ani kdyby přidal nějaké ohrazení obecné neb zvláštní, ani kdyby někdo jiný se pronesl, že na sebe sám chce vzítí odpovídání.

§ 33

Ti, kdož dle §§ 29, 30 a 32 u vydávání nějakého spisu tištěného zanedbají povinné pečlivosti neb pozornosti, dopustí se, byl-li obsahem spisu spáchán zločin, přečinu, byl-li však obsahem spisu spáchán přečin, přestupku, v oné případnosti potrestán bude vězením jednoho až i šesti měsíců, v případnosti této pak pokutou peněžitou 20 - 200 zlatých.

§ 34

Paragrafy 28, 29, 251 a 252, též poslední průpověď § 493 zákona trestního zrušují se. Na jich místo nastoupí nařízení, obsažená v paragrafech níže položených.

§ 35

Byl-li kdo pro obsah nějakého spisu tištěného, za který dle § 13 složití se má kauce, vinen nalezen zločinem, tedy budiž kromě trestu, v zákonech k tomu se vztahujících vyřknutého, nalezeno, že propadla kauce k dobrému fondu chudých toho místa, kde čin trestný byl spáchán.

Pakli kdo byl odsouzen pro zločin, na kterýž dle zákona uložiti se může trest delší nežli pětiletého žaláře, vyřknuta buď ztráta kauce od polovice až do plné sumy, byl-li odsouzen pro jakýkoli zločin jiný, vyřknuta buď ztráta kauce od tří set zlatých až do polovice, byl-li konečně odsouzen pro nějaký přečin, od šedesáti až do tří set zlatých, při čemž nemůže soud nikdy jíti pod nejmenší míru zákonem ustanovenou.

I také tehda, když někdo z příčiny obsahu nějakého spisu tištěného pro zanedbání povinné pečlivosti byl odsouzen, vyřknuta budiž dle též výměry ztráta kauce, hledíc k tomu, byl-li dle nálezu obsahem toho spisu spáchán zločin nebo přečin.

§ 36

Ke každému nálezu soudnímu, kterým obsah nějakého spisu tištěného (listu, sešitu neb díla) prohlašuje se za zločin, připojena buď záповěď, aby se spis takový dále nerozšiřoval.

Tuto záповěď může soud vykřnutou také tehda, když shledá, že obsahem spisu tištěného vykonán byl toliko přečin neb přestupek.

Kdykoli soud zapoví, rozšiřovati nějaký spis tištěný, vyhlášeno to buď novinami úředními.

§ 37

Když soud zapoví nějaký spis tištěný, může také vykřnouti, aby takový spis trestuhodný se zmařil buď zcela nebo z části, a aby se zkazilo všechno to, čím by se rozmnožiti mohl, totiž sázba, desky, formy, kameny atd.

Zmaření spisů tištěných nevztahuje se však k exemplářům, které již přešly v držení jiných osob k vlastní potřebě.

§ 38

Že se má zastaviti další vydávání nějakého spisu periodického až na tři měsíce, nalezti může soud ke zvláštnímu návrhu státního zástupce, a to jen tehda, když byl obsahem toho spisu spáchán zločin, na který uložen jest trest více než pětiletého žaláře, nebo když byl v jednom roce spáchán buď dvakrát zločin, na který uložen jest trest menší, nebo jeden zločin menší a jeden přečin, anebo když byly spáchány tři přečiny.

V týchž případech může soud také zapověditi, aby se dále nerozšiřoval spis periodický, vydávaný v některé zemi cizí.

§ 39

Navrhne-li státní zástupce nebo žalobník soukromý, aby se rozsudek trestní, který byl z příčiny spisu tištěného vydán, v obecnost uvedl, má soud také v příčině toho rozhodnouti a náležitě ustanoviti, kdy a jak se to učiniti má. Útraty toho ponese odsouzený.

§ 40

Co se týče promlčení činu trestuhodného, nějakým spisem tištěným spáchaného, mají sice platnost vůbec (§ 28) pravidla zákona trestního. A však i tehda, když dle těchto pravidel promlčení činu takového ještě nenastoupilo, má všeliké další stíhání přestati, přeslo-li od toho času, kdy spis byl vydán nebo se počal v zemích zdejších rozšiřovati, šest měsíců a nebylo-li po tu dobu proti žádnému z vinníků stíhání se strany soudu trestního v zemích zdejších zavedeno, ačkoli se to státi mohlo, anebo nešlo-li se v řízení zavedeném po touž dobu předse.

Táž pravidla mají také platnost v příčině promlčení přečinů a přestupků, jichž se někdo dopustí zanedbáním povinné pečlivosti neb pozornosti při vydávání spisů tištěných.

§ 41

Ministerium státnímu a ministeriím práv, vojenství a policie uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 17. prosince 1862

František Josef m. p.

Arcivojvoda **Hainer** m. p.

Mecséry m. p.

Degenfeld m. p.

Schmerling m. p.

Lasser m. p.

Z Nejvyššího nařízení:

Svobodný pán **Ransonnet** m. p.